

SUMAR

O INVITAȚIE
DUPĂ MIEZUL NOPTII

Roman Ioileton de HARALAMB ZINCA

ACTUALITATEA

ADUNAREA ACTIVULUI DE BAZĂ
AL FORȚELOR ARMATE
ALE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Cuvîntarea
tovarășului
Nicolae Ceaușescu

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia
tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5609 | 4 PAGINI - 25 BANI | VINERI 2 Iunie 1967

UTILAJ
MODERN

Uzina „1 Mai” din Ploiești a completat gama seregatelor aferente forajului sondelor până la 7000 m adîncime. printr-un nou preventor de suptie de mare putere. După trecerea cu succes a probelor de omologare la una din sondele de mare adîncime sâpate recent — permițînd să se atingă presiunea stabilită în proiect de 700 atmosfere — agregatul a fost introdus în producția de serie a uzinei. Performanțele tehnice ale acestui utilaj au devenit cunoscute și în străinătate. S-au și primit comenzi pentru achiziționarea lui în U.R.S.S., S.U.A., India și alte țări. (Agerpres)

Secvența din epopeea Lotrului. Șeful de echipe Nicolae Aldea și maestrul miner Ilie Ionită în unul din fronturile galeriei de jugă de la Mălata

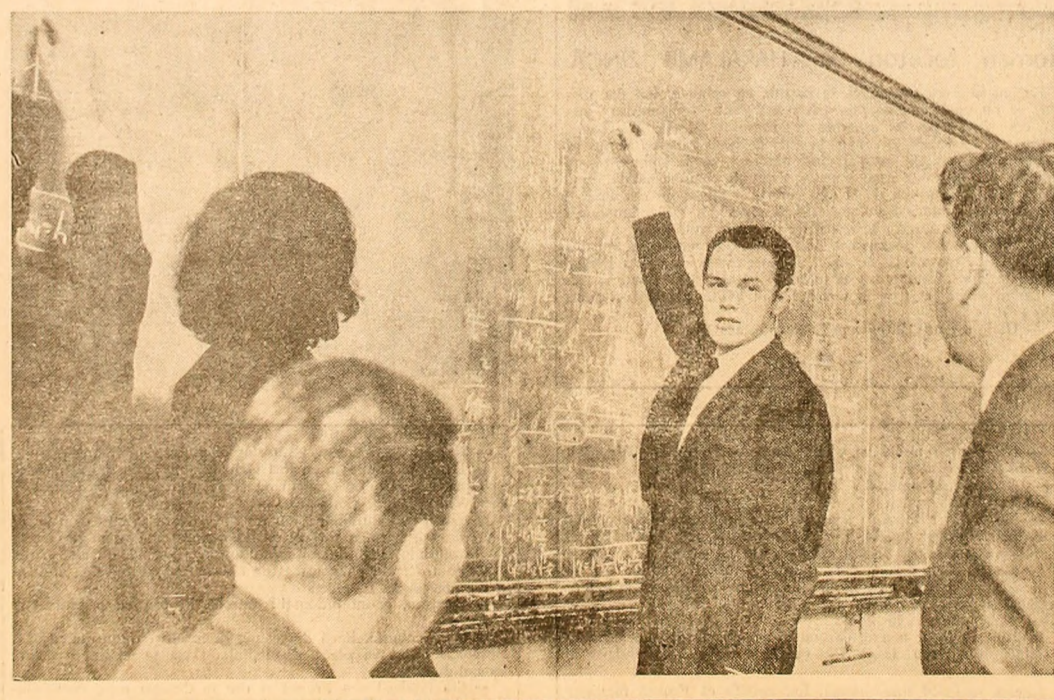
UN JOC NOU:

„DE-A CONVENȚIA
DE PRACTICĂ”

Intre măsurile organizatorice care preced cu cîteva săptămîni sosirea studenților în uzine, una concentrează în mod deosebit preocupările comisiilor de practică din institutele de învățămînt superior: încheierea convențiilor. Aceste acte își propun să reglementeze concret obligațiile reciproce ale întreprinderilor și institutelor de învățămînt superior, pe baza prevederilor H.C.M. nr. 382 din 1964 și a Regulamentului de aplicare a acestuia. Dar, o analiză a modelului în care este folosită practica asemenea procedură argumentează concludent faptul că în anumite împrejurări ea are o utilitate minimă, devine o formalitate. Intrucît convenția de practică include anumite clauze, cu detalieri precise, în a căror respectare este angajată responsabilitatea institutului și a întreprinderii, semnarea ei presupune cunoașterea și acceptarea prealabilă a acestora, o discuție la fața locului asupra condițiilor concrete în care ar urma să se desfășoare practica. Nu este cazul să insistăm prea mult asupra formalismului de care se dă dovadă atunci cînd asemenea acte se „încheie” prin corespondență. Și totuși, la Fabrica de mașini unelte și agregate București, pentru grupuri de studenți trimiși de institutele politehnice din Cluj și Iași la practica de documentare în vederea elaborării proiectului de deplasări, convențiile au sosit prin poștă, în dublu exemplar, însoțite de anexa: „Vă rugăm să le completați și să ne restituiți unul semnat de directorul general”. Mai mult chiar, expeditorii ieșeni ai convenției — purtînd semnătura rectorului institutului — nu s-au oboșit nici măcar să precizeze pentru ce an este valabil actul. Alteori, pur și simplu se consideră că nu este nevoie să fie încheiate convenții, deși obligația aceas-

ta decurge din Hotărîrea și Regulamentul citate. Institutul de științe economice din București și Institutul politehnic din Galați și-au trimis studenții în practica de documentare la F.M.U.A.B. doar cu simple adrese personale. Desigur, asemenea practici mecanice, formale, în conflict cu obligații elementare, prevăzute de legi, n-ar fi posibile dacă întreprinderile cu care institutele colaborează le-ar respinge. Dar, așa ceva nu se întîmplă. Semnînd, alături de rectori, directorii generali subscris cu indiferență la formalism, și incurajează. Mai grav este însă faptul că se încearcă și acceptă încheierea convențiilor în afara respectării unora din clauzele esențiale pe care le înserează. La punctul 1 din convenție este specificat: „Se anexează tabelul nominal al studenților pe facultăți, ani de studiu și secții, specificîndu-se durata și perioada cînd va face practică fiecare student”. Am vizitat recent patru întreprinderi bucureștene — „23 August”, „Grivița roșie”, „Fabrica de mașini-unelte și agregate” și „Semănătoarea”. Pentru practica din această vară a unor studenți de la Institutul de construcții București, Institutul politehnic-Timișoara și Institutul politehnic-Brașov au fost semnate convențiile, dar tabelele pomenite n-au fost încă aduse. Identic stau lucrurile cu programele analitice de practică, în legătură cu care la punctul 6 al convențiilor se precizează că: „Practica studenților se va desfășura în conformitate cu programele anexate, care au fost adaptate la specificul organizației socialiste de către delegatul institutului politehnic și delegatul organizației socialiste” (s.n.). Din nerespectarea unor aseme-

ION TRONAC
(Continuare în pag. a 11-a)

METALELE VECHI
NU ACCEPTĂ
CONCEPȚIILE INVECHITE

In producția mondială de metale și aliaje neferoase, o pondere crescîndă o are elaborarea de a doua fuziune. Situația se explică în principal prin doi factori: creșterea stocului de deșeurilor prin mărirea consumului de aliaje și metale neferoase, pe de o parte, și micșorarea în perspectivă, a rezervelor de metale neferoase. Se are în vedere, de asemenea, aspectul economic: prețul de cost al elaborării din deșeurii este mult mai mic decît la metalul sau aliajul de primă topire.

Cu cîteva timp în urmă, pe harta Capitalei a apărut un nou obiectiv industrial: Neferal. O uzină producătoare de metale și aliaje neferoase avînd ca materie primă, deșeurile, ceea ce face din stringerea și predarea a tot ce înțelegem sub acest nume — o problemă de primă importanță. Colectarea metalelor vechi și a deșeurilor neferoase este reglementată la noi printr-o serie de acte normative. Ocupă această acțiune locul pe care îl reclamă importanța ei, în preocuparea factorilor decizionali s-o execute? Nu putem spune, la ora actuală, acest lucru — ne informăm tovarășul CEZAR CORICI, inginer șef al Uzinei Neferal. În unele perioade, capacitățile de producție de care dispunem nu sînt în întregime acoperite, deși dimensiunile lor a fost făcută în funcție de cantită-

marile unități ale Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România. Putem spune că nivelul de pregătire al trupelor este bun din toate punctele de vedere, că armata patriei noastre este pregătită pentru a-și putea îndeplini în orice moment îndatorirea față de popor, față de patrie (Aplauze).

După cum știți, partidul și guvernul acordă o atenție deosebită înzestrării armatei cu tehnica de luptă necesară. În general, putem aprecia că înzestrarea actuală cu armament, mal cu seamă cu cel clasic, este satisfăcătoare. Unitățile noastre militare dispun de mijloacele necesare pentru a putea îndeplini cu succes orice misiune de luptă. În mod deosebit consider necesar de subliniat faptul că dis-

dragii tovarăși, Aș dori să încep prin a vă saluta în numele conducerii de partid și de stat pe dv., pe toți ofițerii, subofițerii și soldații armatei noastre populare. (Aplauze, urale) Adunarea la care participă cadrele de bază ale armatei a făcut bilanțul activității desfășurate pentru ridicarea pregătirii de luptă și politice a trupelor. Din rapoartele prezentate și din cuvîntul vorbitorilor au reieșit multe aspecte pozitive, privind atât activitatea de pregătire de luptă și politică, cît și întărirea disciplinei și ordinii militare. În expunerea tovarășului Ion Ioniță, ministrul Forțelor Armate, au fost arătate pe larg rezultatele obținute în perioada precedentă, succesele înregistrate de unitățile și

marile unități ale Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România. Putem spune că nivelul de pregătire al trupelor este bun din toate punctele de vedere, că armata patriei noastre este pregătită pentru a-și putea îndeplini în orice moment îndatorirea față de popor, față de patrie (Aplauze).

După cum știți, partidul și guvernul acordă o atenție deosebită înzestrării armatei cu tehnica de luptă necesară. În general, putem aprecia că înzestrarea actuală cu armament, mal cu seamă cu cel clasic, este satisfăcătoare. Unitățile noastre militare dispun de mijloacele necesare pentru a putea îndeplini cu succes orice misiune de luptă. În mod deosebit consider necesar de subliniat faptul că dis-

dragii tovarăși, Aș dori să încep prin a vă saluta în numele conducerii de partid și de stat pe dv., pe toți ofițerii, subofițerii și soldații armatei noastre populare. (Aplauze, urale) Adunarea la care participă cadrele de bază ale armatei a făcut bilanțul activității desfășurate pentru ridicarea pregătirii de luptă și politice a trupelor. Din rapoartele prezentate și din cuvîntul vorbitorilor au reieșit multe aspecte pozitive, privind atât activitatea de pregătire de luptă și politică, cît și întărirea disciplinei și ordinii militare. În expunerea tovarășului Ion Ioniță, ministrul Forțelor Armate, au fost arătate pe larg rezultatele obținute în perioada precedentă, succesele înregistrate de unitățile și

AU ÎNCEPUT
EXAMENELE STUDENȚEȘTI
Ieri, sesiunea de examene din... frînturi și amintiri. Sesiunea însă abia a început. Bilanțul îl vom face împreună cu studenții și examinătorii, la sfîrșitul ei
Foto: O. PLECAN

țile de deșeurii estimate a rezulta în unitățile prelucrătoare. Prin urmare, cantitățile de deșeurii scotote nu sosesca beneficiar. De ce? Principala cauză a nerealizării planului de colectare a deșeurilor de neferoase — aflăm de la tovarășul TUDOR NAE, inginer șef al întreprinderii de colectare a metalelor — o constituie faptul că întreprinderile nu au sarcini cantitative de predare obligatorii. În trecut exista o asemenea sarcină de plan și lucrurile mergeau altfel. Cîtrele sînt edificatoare. Cu N. UDROIU ing. C. DIACONU (Continuare în pag. a 11-a)

ARTIZANATUL ȘI ARTA POPULARĂ

Recent a avut loc la București, Consiliul de lucru al lucrătorilor din sectorul de artă populară și artizanat, al cooperativelor meșteșugărești. În condiții specifice de dezvoltare, această lucrătoare populară, însoțită de tehnici și ornamentele tradiționale, originalitatea și aspectul autentic al obiectelor este necesar de a fi extins procedurii muncii la domiciliu — așa cum se procedează de altfel în unele centre de creație care au dat bune rezultate: „Arta manuală” din Sibiu, „Sîrguința” Brașov, „Arta casnică” din Breaza.

„Pentru stimularea creației de artă populară, valoroasă și autentică, cu mesaj artistic trebuie organizate mai bine și mai eficiente concursurile de artizanat care să pună în valoare largile posibilități, izvoarele nesecate de talente ce se găsește în popor”, spune TANGRED BANĂȚEANU, directorul Muzeului de Artă Populară. Dar, așa cum sublinia raportul, din cele 950 de obiecte prezentate și selecționate la concursurile organizate anul trecut, foarte puține dintre acestea au fost valorificate în producția largită. O dovadă a largilor posibilități, nevalorificate pe deplin, o oferă faptul că numai 5-6

pe regiuni a rămas inegală” (citată din raport).

Faptul că în prezent sînt puține cooperative specializate iar „activitatea meșterilor se desfășoară în cooperative mixte după aceleași norme ca în secțiile de cismărie, croitorie, lemnărie” etc. — spune meșterul olar de la Horezu, STELIAN OGREZEANU, a dus la scoaterea în vînzare a unor produse lipsite de autenticitate și valoare artistică, incapabile să contribuie la educația estetică a oamenilor. Aceiași lucru îl sublinia, în cuvîntul său și meșterul Maria Spiridon

Lucrările consiliului au scos la iveală faptul că este insuficient numărul specialiștilor din sectorul creației de artă populară și artizanat: „Deficiențele de ordin artistic — se spunea în raport — se datorează și faptului că în atelierele și unitățile noastre au fost încercări ocazionale fără calificare și aptitudinile necesare cu caracter artistic”. Acest lucru, observind unele produse de artă populară puse în vînzare, este de altfel vizibil, dar nu poate fi reglementat prin scolarizarea — trei-sase luni — a lucrătorilor „improvizati”, ci prin integrarea tuturor meșterilor valoroși existenți în zonele cu vechi tradiții, prin stabilirea de contacte directe, pe bază de contract, asigurarea cu materie primă și nedirijarea, incompetentă, a procesului de creație. S-a observat de altfel, pe piața internă și externă, faptul că produsele achiziționate direct de la meșteri s-au vîndut mai bine, au fost căutate și au primit laude. „Sîntem printre puține țări care nu vindem produse de artizanat la Tîrgurile internaționale, deși acestea sînt solicitate de vizitatori”, se spunea în raport.

Îmbinînd în mod firesc tradiția milenară a folclorului cu exigențele și cerințele omului contemporan, produsele de artă populară vor fi demne să poarte mesajul artistic al poporului nostru.

IN LOC DE RĂSPUNS LA O ANCHETĂ A ZIARULUI

Recent a avut loc la București, Consiliul de lucru al lucrătorilor din sectorul de artă populară și artizanat, al cooperativelor meșteșugărești. În condiții specifice de dezvoltare, această lucrătoare populară, însoțită de tehnici și ornamentele tradiționale, originalitatea și aspectul autentic al obiectelor este necesar de a fi extins procedurii muncii la domiciliu — așa cum se procedează de altfel în unele centre de creație care au dat bune rezultate: „Arta manuală” din Sibiu, „Sîrguința” Brașov, „Arta casnică” din Breaza.

Lucrările consiliului au scos la iveală faptul că este insuficient numărul specialiștilor din sectorul creației de artă populară și artizanat: „Deficiențele de ordin artistic — se spunea în raport — se datorează și faptului că în atelierele și unitățile noastre au fost încercări ocazionale fără calificare și aptitudinile necesare cu caracter artistic”. Acest lucru, observind unele produse de artă populară puse în vînzare, este de altfel vizibil, dar nu poate fi reglementat prin scolarizarea — trei-sase luni — a lucrătorilor „improvizati”, ci prin integrarea tuturor meșterilor valoroși existenți în zonele cu vechi tradiții, prin stabilirea de contacte directe, pe bază de contract, asigurarea cu materie primă și nedirijarea, incompetentă, a procesului de creație. S-a observat de altfel, pe piața internă și externă, faptul că produsele achiziționate direct de la meșteri s-au vîndut mai bine, au fost căutate și au primit laude. „Sîntem printre puține țări care nu vindem produse de artizanat la Tîrgurile internaționale, deși acestea sînt solicitate de vizitatori”, se spunea în raport.

Ensemble folkloric la Sărulșești

ION MARCOVICI

UN JOC NOU:

„DE-A CONVENȚIA DE PRACTICĂ”

(Urmare din pag. 1)

nea prevederi decurg numeroase deficiente organizatorice, reieșite pregnant în zilele de debut ale practicii. Iată cîteva comunicate ca „experiențe negative” la uzinele amintite: nu pot fi încheiate la timp actele financiare pretinse întreprinderii în legătură cu cheltuielile pe care trebuie să le facă pentru practica studenților; se întârzie eliberarea legitimărilor de intrare și a abonamentelor de transport, însoțindu-se pentru aceasta din timpul de practică al studenților; necunoștință exact al practicii studenților, pe ani și specialități, membrii comisiei de practică din uzine nu pot atinge și pregăti eficiente secțiile și atelierele cele mai potrivite pentru realizarea obiectivelor cuprinse în programele de practică. Ceea ce rămîne de neînțeles (numai în aparență) este faptul că deși întreprinderile și institutele se recomădă reciproc, acuzîndu-se de dezinteres, tărgăneală etc., aparțin unor neajunsuri ca cele enumerate este de fapt inițial acceptată și tolerată prin semnarea convențiilor. În cele patru întreprinderi vizitate de noi săptămîna trecută, însă nu erau alcătuite comisii de practică. Aceasta nu l-a împiedicat pe delegatul institutelor să încheie convențiile, deși punctul 5 obligă la indicarea responsabililor cu practica studenților, „pe întregă organizație socialistă, pe secții sau sectoare și muncitorii de înaltă calificare pe locul de muncă, cu respectarea normelor din H.C.M. nr. 382/964”. În unele cazuri, chiar se convine oficial — prin convenție — la nerespectarea acestor norme. Un exemplu: convenția Institutului de construcții București cu Uzina „23 August” arată că pentru îndrumarea celor 191 de studenți — practicanți vor fi numite numai 4 cadre didactice, în contradicție cu regulamentul existent (Același institut a delegat însă la Uzina „Grivița roșie” patru cadre didactice pentru îndrumarea unui număr de 80 studenți). Îndrumătorii de practică din partea uzinei

Invitație după miezul nopții

Roman foileton de HARALAMB ZINCĂ

Lucian își freca genunchii, în neștire, cu palmele. Îmi devenise clar că nu mai avea de pus nici o întrebare. Se lămurise: fata nu era amestecată în moartea grănicerului Nicula T. Florea. Între ei se petrecuse o dramă banal, ca multe altele; faptul că fusese găsit ucis în noaptea cînd, de fapt, ar fi trebuit să fie departe de Constanța și ceva mai aproape de comuna natală, după ce își luase rămas bun de la fata care nu-l iubea, nu era decît o simplă coincidență. Că nu greșeam în supozițiile mele, îmi dovedea și faptul că Lucian se ridică de pe scaun, spunînd: — Îmi pare rău, domnișoară Busuioceanu, că tocmai eu am fost acela care a trebuit să vă aduc la cunoștință vestea asta tristă... Vă mulțumesc... S-ar putea ca mine să vă mai deranjăm... Tînaș se ridică și ea în picioare. Era lividă la față și ținea capul în piept. — Unde a murit, întrebă ea în șoaptă, acasă? — 43 —

— Nu, n-a mai apucat să plece... În aceeași noapte, a fost găsit într-un lan de porumb, pe șoseaua Constanța—Hîrșova... — A fost înmormîntat? — Vreți să-l vedeți? — Nu! Nu! Izbucni ea speriată, strîngîndu-și la piept poșeta. Pe mine, propunerea lui Lucian mă infurcă de-a binelea: nu-l bănușeam că poate să fie atât de dur, mai cu seamă cu o tînaș. — Mai rămîneți? o întrebă Lucian. V-am fi condus. — Nu, mulțumesc. Unde să mai plec acum? Înălță ea din umerii frumosi și puternici. Vocea îi era îndurerată. — Aveți telefon în casă? — Nu, am făcut cerere, dar nu mi s-a pus încă, se scuză fata conducîndu-ne spre ieșire. Din stradă, o văzui retrăgîndu-se în casă. Lucian se grăbi spre mașină. Îmi amintii că Frunză rămăsese în stradă și mă apucă să-l caut. Nu-l zării. Unde să-l dispărut? Iar Lucian, de ce oare se grăbea să ajungă la mașină? Cu siguranță că avea să-mi ceară părerea despre domnișoara Busuioceanu și, în felul asta, avea să-mi ofere prilejul să-i spun ceea ce gîndesc. Dar căpitanul nu arăta să aibă chef de vorbă, ci de acțiune. Am ajuns la mașină. Spre surprinderea mea, Frunză era acolo: ședea transpirat lîngă șofer și se aștepta. Lucian deschise portiera din spate și mă pofti să urc. Veni și el lîngă mine. — Raportează! I se adresă șofer lui Frunză. — Frunză se întoarse spre noi și vorbi încruntîndu-și fruntea. — Casa e a părintilor. Costică Busuioceanu a murit în 1954, de cîroză... A fost unul dintre cei mai verosi proxețeni... a ținut în port trei bordeluri... Se mai îndelțețea și cu contrabanda... Doi copii — o fată și un băiat — Trandafir... e mai mare decît sora lui, Cornelia, cu patru ani... Nu ucrează niciieri... a abandonat facultatea... Trăiește din mici ciubucuri. În general, vedea cîniș cu lichea patentată... că a moștenit firea tatălui... După moartea lui Costică Busuioceanu, familia a dus-o greu... Însă, de cîțiva ani, o duce ceva mai bine... Cîci a niște neamuri în străinătate... De vreo doi ani, în perioada de vară, familia Busuioceanu este vizitată de niște turiști străini... — 44 —

NOTE DE LECTOR

In excursie la Peștera Muierii

APLAUZE LA SCENĂ DESCHISĂ

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).

De curînd pe scena Casei de cultură din Vatra Dornei s-a desfășurat faza regională de trecere în revistă a formatelor teatrale de amatori din regiunea Suceava, confruntare artistică la care au participat formatul de teatru din raionul Cîmpulung, Vatra Dornei și Gura Humorului. S-a remarcat în mod deosebit colectivul Casei de cultură din Cîmpulung Moldovenesc cu piesa „Seful sectorului suflet” de Al. Miron. Artiștii amatori din Cîmpulung au oferit un spectacol inedit, de înaltă ținută artistică.

Există un domeniu al activității umane care solicită numeroase diferențieri și nuanțări pînă să se ajungă la o sinteză unitară în urma cercetărilor întreprinse, și acest domeniu este cel al esteticii. Apropierea noastră de fenomenul estetic presupune totodată și act disciplinar de ordin teoretic, ceea ce înseamnă că este nevoiu să surprindem, în baza acestuia, idealul și valori estetice, pe care ni le procurăm, prin conținutul lor — creațiile de artă și cultură. Cîștigul epocilor ulterioare, în planul creațiilor materiale și spirituale, a pus și mai imperios nevoia, de a se găsi acele determinante obiective care să poată conferi acestor creații un ideal și o valoare inerentă lor. Analiza unor astfel de probleme are fără îndoială ca punct de plecare societatea în cadrul căreia se desfășoară întreaga activitate umană, de orice natură ar fi ea. Tocmai aici, pe terenul social, se realizează o neconținută interferență între idealul social și cel estetic, între sistemul de valori generale și cele estetice, între obiectiv și subiectiv în aprecierea creațiilor umane, și în cele din urmă, între ceea ce este durabil și trecător în conținutul acestora. Unor astfel de probleme încercăm și reușește să dea explicații, cartea lui I. Pascadi — „Idealul și valoarea estetică”. E vorba, în primul rînd, de un început pe această linie, în estetica marxistă din țara noastră, ceea ce atestă și meritul studiului în discuție. Reușind să delimiteze criteriul obiectiv de cel subiectiv, în analiza idealului și valorii estetice, autorul opune diferitelor orientări — care susțin: relativismul subiectivist sau rigiditatea absolutizatoare în cercetarea fenomenului estetic, sociologismul vulgar sau purismul estetist, iraționalismul sau intelectualismul schematic — care concepția materialist-dialectică care

SEMNIFICAȚIA ȘI PERSPECTIVA VALORII ESTETICE

rezultă și faptul că el ne apare ca fiind relativ și absent în funcție de diferite epoci istorice, ca actual și totodată în devenire, păstrînd în toate aceste manifestări caracterul său social. Nu mai în funcție de acest ideal social putem vorbi și de idealul estetic care se cristalizează în operele de artă, în relațiile estetice dintre om și lumea înconjurătoare. Pe de altă parte, conținutul transformare a idealului în real se săvîrșește în procesul de creație a valorilor în domeniul artei, științei, filozofiei etc. În aceeași măsură există o delimitare între creațiile materiale și cele spirituale prin participarea directă a celor dinții la transformarea realității și indirect a celor spirituale. Idealul trece în procesul creației devine o valoare, găsindu-și prezența într-o realitate concretă. Preocupat de sensul valorilor, autorul dezbate semnificația socială a valorii, finalitatea ei — distribuția în diferitele domenii ale și aspirația ei spre universalitate. În condițiile societății noastre socialiste, sistemul de valori, manifestă un „caracter unitar, faptul că între valori de diferite tipuri ca și în stful aceleiași valori există o unitate de substanță izvoată din existența unei societăți și în ansamblul ei unitară, ale cărei idealuri și valori fundamentale sînt comune prin esența lor”.

În ceea ce privește natura obiectivității valorii estetice — ideea de bază este aceea că trebuie concepută pornind de la o diferențiere a valorii estetice a naturii, a realității sociale și a artei. Acest fapt ne indică su-

VASILE VETIȘANU

*) ION PASCADI — „Idealul și valoarea estetică”, E. P. București, 1966

IASI

DESCHIDEREA MUZEULUI REGIONAL DE ARTĂ PLASTICĂ

La Iași s-a redeschis pentru public Muzeul regional de artă plastică din localitate, care a fost renovat. Galeria națională a fost completată cu noi piese, aparținînd pictorilor N. Crișorescu, Lucian Paiaș, Tonitza și Stereadi. De asemenea, în sectorul de artă contemporană, peste jumătate din expoziție sînt acizii făcute în ultimul timp, printre care picturi de Ghiță, Catargi, Mihaela Eleutheriade, Brăduț, Covelu și Ion Gheorghiu, sculpturi de Medrea, Anghel, Irimescu, Vlad. (Agerpres)

transpirat mi se păru nu atît obosit, cît îngrijorat. Se odihnea, se gîndea? Nu știu... Mă străduii să nu-l tulbur. Amurgul cobora lent dintr-un cer pur de basm, clădit parcă din cleștar. — Puțin mai tirziu mașina noastră se luă, de la distanță, după Frunză. — Vezi să nu-l pierzi din ochi, Vasilică, îi atrase căpitanul atenția.

IX. TRANDAFIR... CU PETALE OFILITE

Ne pomenirăm, după un timp, în centru, chiar în fața hotelului „Continental”. Cornelia Busuioceanu intrase grăbită în barul restaurantului, iar Frunză, bineînțeles, se luase după dînsa. Cu cine se întîlnia oare? De ce era atît de grăbită? L-aș fi întrebant pe căpitan, dar acesta căzuze într-o tăcere de sîmț. — Am coborît. Un timp, t-am privit pe trecători. Pe urmă, m-am plictisit de tăcerea ce se așternuse între mine și Lucian. I-am spus că mă duc sus, în cameră, să-mi fac un duș. — Bine, a încuviințat el cu o voce slabă. Nu zăbovi însă prea mult... Cînd am coborît, Mercedes-ul nu mai era în fața hotelului. Vă închipuiți lesne starea mea. Ce-i drept, mă răcorisem, dar cu ce preț? Fără îndoială cu prețul pierderii unui moment prețios. Am început să mă plimb nervos încoaș și în colo: Se Inerasese de-a binelea. Deodată, îi zării pe Frunză în ușa barului „Continental”. Și el mă zărise dar mi făcu semn să rămîn pe loc, să nu mă apropiu... Mă trasei la colțul străzii așa încît să nu pierd din vedere nici fațada hotelului, nici intrarea barului. Mă stăpînea o vagă tulburare... mi se părea că, dintr-o clipă în alta, urma să se producă ceva deosebit, poate o împușcătură, poate un tîpăt de femeie și eu, în toate aceste întîmplări, bineînțeles, voi avea un rol... (Urmare în numărul do mline)

VIZITA MINISTRULUI DE EXTERNE AL ROMÂNIEI ÎN JAPONA

TO-KIO (Agerpres) — Ministrul Afacerilor Externe al României, Corneliu Mănescu, are să aibă într-o vizită oficială la Tokio în invitația guvernului japonez a fost primit de președintele ministrului Eisaku Satō. În timpul convorbirilor are a avut loc cu acesta și o serie de discuții pe probleme privind relațiile dintre România și Japonia.

Criza nigeriană

În capitala Nigeriei federale continuă să domnească neliniștea și nesiguranța. Guvernul central condus de locotenent-colonelul Gowon a instituit noi msuri în cadrul blocului economic îndreptat împotriva provinciei secesioniste din est.

În același timp, sute de veterani nigerieni, dintre care mulți au luptat în războiul împotriva colonialiștilor britanici sau fuseseră trecuți în rezervă încă din 1919, continuă să fie rechemati sub arme, în cadrul mobilizării generale decretate de Gowon care, într-o declarație radiodifuzată a precizat că situația „este critică iar următoarele zile ar putea fi decisive”.

Concomitent cu știrile transmise din Lagos, postul de radio Enugu, capitala provinciei secesioniste, a transmis o declarație a locotenent-colonelului Ojukwu, în care acesta precizează că în caz de nevoie este hotărât să folosească trupele provinciei împotriva unităților Nigeriei federale, pentru a menține secesiunea provinciei.

Decădată, apreciază agenția Reuters, pericolul unui război civil continuă să rămână iminent iar șansele pentru ajungerea la o soluție pașnică s-au micșorat considerabil.

CĂLĂTORIND PRIN ITALIA

Răsfoiesc caietul de însemnări, făcute după zecele de kilometri strălăți pe străzile Romei. Descopăr în rândurile scrise un vag sentiment de simțire și de tena în fața ineditului. Mi-e greu denumită să le orinduiască după vrea regula anume. Și întru multe „amintiri”, alindui înfățișarea evenimentului, pe cea mai puternică. Era în dimineața primei zile a seurtului popas la Roma. Singurul punct de reper al „aventurii” pe care deliberal, ini propunam să o întreprindem era Stațiunea Termini, modernă gara așezată în inima orașului. Aici un am înalt, ce părea mereu preocupat în mișcare, aprindându-mă în străzile întinzându-mi o carte de vizită, regeștia. Așa îl cunoscușem pe proprietarul unei pensuni, a cărei modestă firmă luminoasă, pravea parci îngrijorată spre gară, la fel ca stăpînul, așteptând clienții (firma fiind sezon potrivit mării afluențe de turiști). Pensunea purta, desigur, numele unei cunoscută căpetenii din vremea imperiului roman, și sonorității a celui nume ce fusese împrumutat fără împotriva denușului său posesor, decedat de secole, îi dădea — cel puțin pentru mine — preștanță. Am lăsat, deci, în colțul străzii, la o oră destul de matinală, pe domnul B. proprietarul pensunii, pornit în căutarea de noi clienți pentru puținele camere ce le deținea, răspunzând cu politețe salutului amabil pe care mi-l adresase. Am traversat largul pasaj al gării, am ecolit Termele lui Diocleziano și apoi... Apoi numele străzii începând să se îmblăndească am hotărât să nu mă abandonez hărții destul de explicite pe care o aveam asupra-mi, ci să mă mulțumesc pentru prima zi cu o călătorie fără țel, înregistrând personalitatea străzilor și clădirilor, incisivitatea și fantazia reclamelor, fiziologia agențiilor de circulație, amabilitatea și verbulența verbală a cunoștințelor făcute în timpului, estetica vitrinelor, să zăhvoșe în fața faimoselor fântini, în piețele vestite cu care inevitabil, aveam să mă întâlnesc ori ce direcție mi-aș fi propus. Dar mărturisesc, mi-ar fi trebuit nu săptămâni și luni de zile pentru a satisface și numai exigențele minime ale unui asemenea proiect. Cuvintele chemate să sugereze vază impresiile pe care le produce strada italiană ar trebui să fie numeroase și nu din arsenalul tehnicii reportajului pentru că veridicitatea relatării ar impune apelarea la neenumerate cuvinte de contrast; grandiosul și miniatralul, melancolizata și rivala ei solicitându-se ca o dezarmată necesitate. Celui ce se încumetă să renunțe la mijloacele de transport moderne, la rapidul Metropolitan, îi vor fi dăruite cu prisosință de către aproape fiecare stradă satisfacțiile întâlnirii cu clădirii a căror arhitectură sugerează virste seculare. Sculpturile încorporate în fațadele clădirilor ca niște stilpi de susținere umani, simbole destinate a implini simbolurile puterii, veșind — încrețite în marmură — treptele ce duc spre intrări, zidurile fumurii, patinate de timp, teideză înclinația către fast a întilor stăpini ai acestor clădiri dar și vocea către fru-

mos. Poate pe aici, pe strada vi-lirind acum de caruselul Fiatului ce înaintează ca niște moade braște festoase, ieșite prea multe deodată la promenaada, au trecut cu ani în urmă pașii gravali ai unor vestii generali romani, călătorind spre palate celebre — între dona războie — pentru a-și umple timpul cu delectarea cuplerii de vinuri scumpe și cu lămeșii desfătări. Poate pe această stradă tainică, înclinașgala în clădiri sau întâmplat destăinuirii grăbite, înfrigorate, ce aveau să hotărăască destine, Calificată după clădirile ce le străjuiesc, străzile Romei pot fi asemănaute cu o „frază arhitecturală” alcătuită din cuvinte ce se repetă la intervale egale, lăind între ele (pentru a le uni și a le da personalitate) ca pe niște vechi semne de punctuație — construcții matusalemice. Iată vestitul Palat Quirinale care-și îndreapă spre trecător o față gravă și statornică, ori Palatul de Justiție, tronind monumental între Podul Cavour și Umberto I, ori Vila Albani, așezată, undeva la dreapta de Galeria Borghese. Iată arcurile de triumf ale împăraților, între care se impune, cel al împăratului Constantin, ori cele zece basilici și trei sute treizeci de biserică ale căror cupole domină orașul ca niște semne de exclamație. Și, din loc în loc, pară pentru a te elibera din strânsarea străzilor te întâmpină cu generozitate impresionantele piețe — Piața Spaniei, Piața poporului, Piața Republicii, splendidele fântini (Fontana dei Tritoni, Fontana dei Fiumi, Fontana dei Naiadi, și,

armonia și solemnitatea măreață a colonadelor pieței cu același nume, una dintre cele mai frumoase piețe din lume, operă a lui Bernini) te oprești coplesit lângă Piața aceluiași Michelangelo, sculptura în care durerea are dimensiunea veșniciei iar nepăsarea în fața inevitabilității a fost prea violent smulși pietrei descendentă adăvară cutremurată; în muzeul Vaticanului, Rafael, Giotto, Tizian, Caravaggio veșnicee prin veacuri; sculpturile, multe pe motive mitologice, par încremenite o clipă în gesturi de un dinamism sulteran, par niște cîntec acusate-n inamurări, a nu să refuze pietrei dreptul de a nu avea singe; iar în Capela Sixtină, Judecata din urmă te amănează cu o legendă pe care, nefiind învinsă să o crezi, admitti că totuși a putut exista odată cu adevărat; în imaginația marelui artist care a jefuit natura de culori, înclupind el însuși unele, inexistente aveva, pentru a le armoniza în ritualul desăvîșit al unui basn cu oameni. Sau, după ce reviuși destinele strălucitoare și tenebroase dinastiilor Borgia, care a transformat patimile pămintestii în simboluri nu odată groțestii, străhătând puțin încețatele camere destinate acestei familii, te surprinzi învaluit, dominat de frescele ce împăratește în sălile datorate marelui Rafael, care a convertit scenele biblice și evenimentele antice spre fabule disimulate, dezvăluind prin unele din creații atitudinea față de evenimentele ale timpului său. Acestea au, desigur, menirea de a-l destăinui pe Rafael călătorul, pentru că anecdotică lucrărilor ca și implicațiile lor imediate, nu le reduce la o valoare de fundament, ele împunându-se prin genialitatea dispunerii în spațiu, prin de loc violentele contraste și amănunțele relevalabile. Întregul se refuză detaliului iar detaliul nu poate fi conceput decit ca parte din întreg. Și totuși din generoasele propuneri pe care le-a făcut privirii și sufletului inepuizabilul de-

EVOLUȚIA SITUAȚIEI DIN ORIENTUL APROPIAT

NEW YORK — Consiliul de securitate a reluat miercuri examinarea crizei din Orientul Apropiat. În cursul ședinței, delegații R.A.U. a prezentat un proiect de rezoluție care recomandă înființarea, în termen de două săptămâni, a comisiei mixte de mistiți egipțiano-iraclieni, proiectul recomandă secretarului general al O.N.U., U Thant, să contacte cu părțile în acordul armistihiu egipțiano-iraclien pentru traducerea în viață acestei propuneri. Delegația R.A.U. a prezentat un alt proiect de rezoluție, care cheamă de părțile în conflict să se formeze apelului secretarului general al O.N.U., U Thant, de nu recurge la forță. Rezoluția e Consiliului „să încurajeze înținuarea imediată a diplomației internaționale în interesul păcii și rezoluției și căutării de soluții rezonabile, pașnice și

riul lor. El a apreciat că „primitivă” hotărârea vizind retragerea forțelor O.N.U. din peninsula Sinai, considerind că ea ar putea avea repercusiuni asupra O.N.U. În concluzie, președintele Wilson a adresat un apel solemn părților în conflict cerindu-le să reglementeze pe cale pașnică diferențele lor.

TEHERAN — La Teheran a fost dat publicității un comunicat în care este expusă politica Iranului față de actuala criză din Orientul Mijlociu. Criza care a intervenit în această regiune a lumii se arată în comunicat poate fi rezolvată prin mijloace pașnice în conformitate cu principiile Cartei O.N.U.

Potrivit agenției UNITED PRESS INTERNATIONAL, postul de radio Teheran a avertizat că Iranul nu va tolera intenții agresive asupra integrității sale teritoriale”. Comentariul postului de radio a dezmințit informațiile potrivit cărora Iranul ar fi vîndut petrol Izraelului.

CAIRO — Postul de radio Cairo a anunțat că unități irakiene au sosit pe calea aerului în R.A.U., urmînd să-și ocupe pozițiile ce le-au fost destinate la frontiera dintre R.A.U. și Izrael. Radio Cairo a anunțat, totodată, că în R.A.U. au mai sosit și primele unități kuveitene.

BAGDAD — Șeful statului maior al forțelor armate ale Iordaniei, generalul Amer Khamash, a sosit la Bagdad. El a declarat că este purtătorul unui mesaj adresat de regele Hussein, președintele Aref, adăugînd că misiunea sa este de „a pune la punct planurile privind intrarea trupelor irakiene în Iordania”.

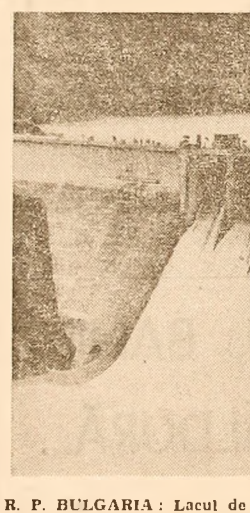
Pe de altă parte, ziarul „Al Ahram” din Cairo a făcut cunoscut că în urma acceptării, de către președintele Aref, a trimiterii de trupe irakiene în Iordania, s-a convenit asupra creării la Amman a unui comandant unit al forțelor militare egiptene, iordaniene și irakiene.

BAGDAD — Șeful statului maior al forțelor armate ale Iordaniei, generalul Amer Khamash, a sosit la Bagdad. El a declarat că este purtătorul unui mesaj adresat de regele Hussein, președintele Aref, adăugînd că misiunea sa este de „a pune la punct planurile privind intrarea trupelor irakiene în Iordania”.

WASHINGTON — Miercuri la Casa Albă a avut loc o reuniune a cabinetului american, la care a fost discutată situația din Orientul Apropiat și Mijlociu. Această reuniune a fost urmată imediat de o consfățuire a președintelui Johnson cu secretarul de stat al S.U.A., Dean Rusk, ministrul apărării, Robert McNamara, precum și cu consilierul special al președintelui Johnson pentru problemele apărării, Reston.

MONROVIA — Președintele Liberiei, William Tubman, a ordonat miercuri Comisiei maritime liberiene să interzică tuturor vapoarelor ce navighează sub pavilion liberian intrarea în Golful Akaba. Președintele a declarat că, avînd în vedere blocada instituită în acest golf și faptul că problema se află în fața Consiliului de Securitate al O.N.U., „navele sub pavilion liberian nu trebuie să intre în golf pînă la rezolvarea problemei”.

CAIRO — Postul de radio Cairo a anunțat că unități irakiene au sosit pe calea aerului în R.A.U., urmînd să-și ocupe pozițiile ce le-au fost destinate la frontiera dintre R.A.U. și Izrael. Radio Cairo a anunțat, totodată, că în R.A.U. au mai sosit și primele unități kuveitene.

R. P. BULGARIA: Lacul de acumulare „Studen Kadeneș” din munții Rodope

Comunicat bulgaro-turc

SOFIA 1 (Agerpres) — În comunicatul referitor la vizita oficială a ministrului de externe al Turciei, İhsan Sabri Çağlayangil, în R. P. Bulgaria și la convorbirile avute de acesta cu colegul său bulgar, Ivan Beșev, este exprimată satisfacția ambelor părți în legătură cu dezvoltarea relațiilor bilaterale în spiritul bunei vecinătăți și al colaborării. Cei doi miniștri de externe, ambele au constat, totodată, existența posibilităților de extindere a colaborării bulgaro-turce în domeniul economic.

Cei doi miniștri de externe au declarat că țările lor doresc să-și aducă contribuția la micșorarea încordării internaționale și la asigurarea păcii mondiale. Ei și-au exprimat îngrijorarea în legătură

cu evoluția evenimentelor din Vietnam.

În ceea ce privește situația din Europa, ei au salutat extinderea relațiilor și contactelor între țările europene, subliniind că Turcia și Bulgaria doresc să contribuie la această evoluție. Ei au amintit cu acest prilej rezultatele pozitive obținute de țările balcanice în dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate și colaborare, în asigurarea păcii și crearea unui climat de încredere reciprocă în această regiune a lumii.

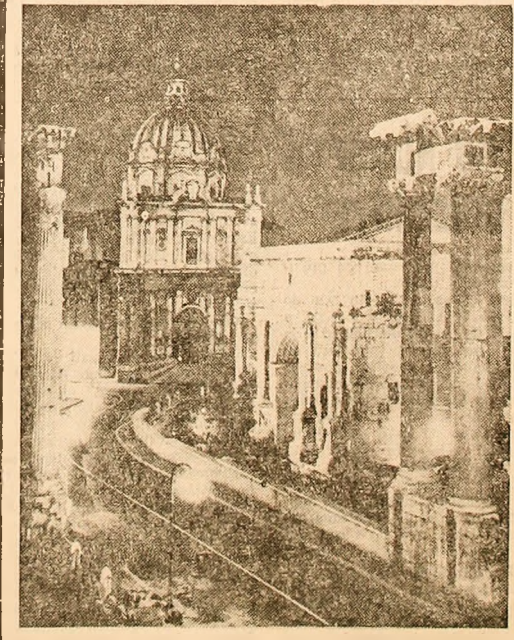
În comunicat se arată că ministrul de externe turc a invitat, din partea primului ministru, Süleiman Demirel, pe președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, Todor Jivkov, să întreprindă o vizită oficială în Turcia.

CÎNTECE ASCUNSE-N MARMURĂ...

mai ales, Fontana dei Trevi) care — îndecisebi seara — te răpesc spre liniște, sustrăgîndu-te mulțimii ce domină pînă tîrziu străzile și piețele principale. Sint în Roma atât de numeroase monumentele de artă, muzeele, clădirile a căror „biografie” însemnă evocarea unei lumi încercată de năzuințele și pacelele unor personaje pe care le reconștitiți din cărți și picturi, cărora se poți oferi generos pentru o clipă dreptul la mișcare, pasiunile și gesturile întime pe care le-au avut cîndva, înfrîngîndu-le totuși la timp iluzia și readucîndu-le în ipostaza de demult, creșcînd, înclit a le evoca și numai numele ar fi o intenție temerară. În aceste clădiri împunătoare, rivnite n-și propune cu distincție originalitatea, de se oferă marelui privilegiu de a te înțini cu mării artiști ai lumii prin înimățile implinire a culorilor, prin răbdătoarea perseverență a daltei a demenind marmura. Celebra statuie a lui Moise, datorată lui Michelangelo, veșind de sute de ani cu o impetuală înțelepciune, te întâmpină în Basilica Eufrosiana; în reamunentala Basilica San Pietro, a cărei ziduri a durat mai mult de un secol, (după ce vei fi admirat

pozit de nemurire al Romei, cel mai puternic m-a impresionat înținirea cu Columna lui Traian, această cronică de piatră a cărei atingere era într-o vreme pedepșită cu moartea. Citim în niște însemnări de călătorie, o splendidă frază în care autorul mărturiscea cum presimțise că undeva în apropiere se afla Columna și se îndreptase spre ea miniat de un instinct nedesculit. Mărturisesc că am hătut multe străzi, am zăbovit în câteva muzee și basilici, rîvînd înținirea cu monumentul demnității dacilor, căci în cîntecă vitejilor lui s-a înalță și a celui ce s-a dovedit învingător în confruntarea cu hărbălia lor. M-am surprins deodată în fața ei, am recunoscut-o aidoma celei din pozele căștilor de istorie. Mi-a părut, fiindu-mi pe neapărate alți de aproape, mai puțin înalță decit mi-o închipuisem. Și poate de aceea mai întimă. Ceasuri întregi am rămas să o privesc. Acolo, se aflase urma celui ce a fost marele Traian. Acolo, pe serpurile basoreliefului, așa cum și-i amintea useștii artiști, nemurora chipurile celor ce ne erau demni înaintași. Tîrziu, m-am îndepărtat, privind relicvele celor 3000 de ani de istorie, care domnesc de o parte și de alta, în preal-ma solemnă Via dei Fori Imperiali. Și, cunoscuta lege a opticii era corectată: Columna creștea împunător în urmă. Coliseumul, amfiteatrul roman. Coliseumul, în care încăpeau 80 mii de spectatori aștepta tăcut noaptea. În umbra lui, pe unde alțădă gladiatori și se pregăteau să intre nepăsători în arenă, susțeau voci tinere iar larba, nu suficient de verde, troznă înăbușit sub picioare. Luminele mașinilor se alegeau ca niște licurici uriașe, urmîndu-se acusticilor și pereche. Orașul trăia intens în prezent. Pe strada de alțădă a împăraților treceau tineri, mulți tineri, probabil spre Corso. Boneta albă a unei călugărie ce călta să învingă timpul cu un sculer m-a răpit complet trecutul. Iar în strada Marghera, proprietarul pensunii care aștepta clienții m-a îndemnat să-mi propun pentru a doua zi o alfă de călătorie, prin Roma impresionantelor vitrine, a oamenilor amabili și volubili, prin Roma călugărilor care merg (probabil, la slujbă) cu Fiaturii și scutere, a tinerilor care, făcînd planuri dintre cele mai diferite pentru ziua de mîine, se îmbrășează sub gravele ziduri ale Coliseumului, prin Roma prezentului.

mai ales, Fontana dei Trevi) care — îndecisebi seara — te răpesc spre liniște, sustrăgîndu-te mulțimii ce domină pînă tîrziu străzile și piețele principale. Sint în Roma atât de numeroase monumentele de artă, muzeele, clădirile a căror „biografie” însemnă evocarea unei lumi încercată de năzuințele și pacelele unor personaje pe care le reconștitiți din cărți și picturi, cărora se poți oferi generos pentru o clipă dreptul la mișcare, pasiunile și gesturile întime pe care le-au avut cîndva, înfrîngîndu-le totuși la timp iluzia și readucîndu-le în ipostaza de demult, creșcînd, înclit a le evoca și numai numele ar fi o intenție temerară. În aceste clădiri împunătoare, rivnite n-și propune cu distincție originalitatea, de se oferă marelui privilegiu de a te înțini cu mării artiști ai lumii prin înimățile implinire a culorilor, prin răbdătoarea perseverență a daltei a demenind marmura. Celebra statuie a lui Moise, datorată lui Michelangelo, veșind de sute de ani cu o impetuală înțelepciune, te întâmpină în Basilica Eufrosiana; în reamunentala Basilica San Pietro, a cărei ziduri a durat mai mult de un secol, (după ce vei fi admirat

Trei milenii se oferă privirii

Nicolae Dragos

Noi arestări la Atena

După cum anunță agenția FRANCE PRESSE douăzeci șapte de membri ai fostului parlament din Grecia fost arestați în ultimele zile, a anunțat miercuri generalul Patakos, ministrul interne. Acești deputați te detinuți în prezent la Juranja Generală, a preat el, și nu vor fi eliberați pînă cînd nu vor da clarății scrise sau verbale „nu vor încerca să împiedice activitatea” grupului de militari care au preat conducerea țării după căderea de stat.

PE SCURT

MARILE universități americane au hotărât să nu invite anul acesta cu prilejul ceremoniilor de sfîrșit de an nici un consilier al președintelui Johnson. Această măsură, scrie ziarul „New York Post”, este îndreptată în primul rînd împotriva persoanelor oficiale care elaborază politica S.U.A. cu privire la Vietnam. Ziarul subliniază că administrațiile universităților au luat această hotărîre pentru a evita manifestările de protest ale studenților și profesorilor față de agresiunea S.U.A. în Vietnam.

O CAMERĂ de televiziune care se (ine ușor într-o singură mină a fost recent prezentată de firma „Radio Corporation of America”. Este vorba de un aparat cu totul nou pentru că pînă în prezent „tubul de imagine” împiedica orice miniaturizare. Or, noul dispozitiv nu mai cuprinde tubul, de unde rezultă dimensiunile sale reduse. Acest tub este înlocuit de un analizor de imagine format din 32.400 puncte microscopice din material fotoconductor. Imaginea este focalizată cu ajutorul unor lentile pe elementul sensibil al aparatului.

APROXIMATIV 300 de cercetători și specialiști participă în capitala Franței la o conferință internațională asupra folosirii apei pe glob. Participanții se ocupă de repartitia inegală a rezervelor de apă pe globul pămîntesc și de problema asigurării apei în țările în care ea nu este îndestulătoare.

NAVIGATORUL polonez Leonid Telega, care în decembrie anul trecut a plecat din portul Casablanca într-o călătorie solitară în jurul lumii la bordul unui yacht, a ajuns zilele acestea în insula Saint Louis (arhipelagul Antilele Micilor din Marea Caraibilor). Yachtul său, de construcție poloneză, are o lungime de 9,85 metri și o lățime de 2,76 metri.

„Concorde” avansează

După cum relevă ziarul londonez „The Times”, firma „British Aircraft Corporation” și „Sud Aviation” vor contribui cu aproximativ 10 la sută din prețul de cost al avionului supersonic de pasageri „Concorde” pe care îl vor construi în comun. Restul de 90 la sută cu fi suportat de guvernul britanic și francez. În prezent se desfășoară la Paris discuții între reprezentanții celor două țări, asupra unor aspecte tehnice și financiare. În cercurile de specialitate, atit din Paris, cit și din Londra se apreciază că prețul de cost inițial al avionului „Concorde” va fi majorat cu aproximativ 10 la sută și că acest avion nu va intra în fața de producție mai devreme de luna noiembrie. Primul zbor este așteptat pentru luna februarie, anul viitor.

În baza noii legi, statul își rezervă pînă la 16 la sută din beneficiile realizate de societăți.

În baza noii legi, statul își rezervă pînă la 16 la sută din beneficiile realizate de societăți.

Lumi și antiilumi

Jucare spărută începutul lui la Stockholm și ulată „Lumi, antiilumi, antiilumi” acut vilvâ în arile științifice în rîndul tutucelor pe care-i mează tainele ersului. Lucra-apartine savanzsuedez de re- mondial. Ha- Aliven, unul e cei mai mari alisti în cerce- plasmei. Pro-

ferorul Alfvén studiază de 25 de ani acest domeniu fascinant al astrofizicii. Lui i se datorează crearea noii științe „Magnetohidrodinamica”, știință care și-a găsit de pe acum numeroase aplicații în explorarea spațiului cosmic ca și în cercetarea geologică. Recenta lucrare a savantului suedez reprezintă, de fapt expunerea, pe baza

unei vaste cercetări științifice, a unei noi concepții asupra structurii Universului. Lui, Profesorul Alfvén susține că acesta ar fi constituit din materie și antimaterie în proporții egale. De ce atunci, Universul nu se distruge, știut fiind că, în mod normal, materia și antimateria se anihilează reciproc în momentul contactului? Tocmai pentru că ele nu

sînt în contact — răspunde profesorul. Forțe analoge ca-lefacției împiedică aproape total contactul între materie și antimaterie și astfel Universul dăinuște perpetu. El e susțras etern distrugerii, asemenea ochilor lui Mihail Strogoff din romanul lui Jules Verne. Nu e vorba aci de o butadă. Teoria este, așa cum apreciază mulți oameni de știință din numeroase țări, coherență și fundamentată. Este foarte posibil — afirmă astro-

nomi și fizicienți de prestigiu — ca unele din stetele cele mai apropiate de Terra să fie formate din antimaterie. Evident, există cîteodată catastrofe care ar putea explica formarea quasarilor și a unor surse de radiație extrem de puternice care presupune, la origine, o sursă de energie de ordin fantastic, mult superioară, probabil, chiar celei degajate prin anihilarea totală a materiei. Teoria profesorului Hannés Alfvén în-